

Határtalanul!

Négyfalu 2016.03.03 – 2016.03.06.

A 2015/2016. tanévben a **Határtalanul!** program keretében sikeres pályázatot nyújtottunk be, így lehetőségünk nyílt az erdélyi testvériskolánkba ellátogatni 2016. március 03 – 06. között.

„A Határtalanul! program célja a magyar-magyar kapcsolatok építése, személyes kapcsolatok kialakítása, elmélyítése. Keretében magyarországi iskolák tanulói az állam támogatásával osztálykiránduláson vesznek részt a szomszédos országok magyarlakta területein, így személyes tapasztalásokat szereznek a külföldi magyarságról.” (forrás:www.emet.gov.hu)

A látogatás előkészítése már korábban megkezdődött. Az osztályfőnökök javaslatai alapján összeállítottuk a lehetséges kiutazók névsorát, és számukra megtartottuk az előkészítő órát. Az órát Toldi Attila igazgató úr tartotta, ismertette Erdély földrajzi és történelmi ismereteit. Részletesen bemutatta a Barcaságot, és a testvériskolánkat. Megtekintettük a boricázást. Rendeztünk egy kis néprajzi vetélkedőt, és ezen eredmények alapján véglegesítettük a kiutazó diákok névsorát. Sajnos halasztanunk kellett a kiutazás időpontját, de végre elérkezett a nagy nap. Az utolsó napok lázas izgalomban és készülődéssel teltek, izgatottan várták mind a helyi, mind az erdélyi diákok a találkozást.

2016. március 03-én (csütörtök) reggel buszra ültünk és elindultunk a közel 600 km távolságra lévő Négyfaluba.

Az első megálló a Király-hágónál volt, ahol sajnos a borús-esős időben nem túl sokat láthattunk az egyébként gyönyörű kilátásból.

A következő megálló Tordán volt, ahol megnéztük a sóbányát. Magyar nyelvű tárlatvezetéssel végig mentünk a bánya szintjein, megismertük a bányászok életét, munkáját, a bánya történetét. Majd a legalsó szinten kialakított pihenő parkban töltöttünk el egy kis időt, ahol csónakázni, tekézni, pingpongozni, óriáskerekeezni lehetett.

Majd tovább mentünk Torockóra, ahol sajna már bezárt a múzeum, de a főtéren sétálva pihenhettünk egy kicsit.

Késő este érkeztünk Négyfaluba, ahol már izgatottan vártak bennünket a fogadó diákok és a tanáraik. A diákok fáradtan a hosszú utazástól, de érdeklődve hallgatták a köszöntést, majd elfoglalták a szálláshelyet és megvacsoráztak.

Másnap kirándulni mentünk a közeli Brassóba. Megtekintettük a régi város kapuit, várfalait, a Fekete-tornyot és a Fekete-templomot, amely híres a 300 db-os keleti szőnyeg gyűjteményéről. A főtéren sétáltunk és a várfal mellett visszasétálva megnéztük a takácsok bástyáját, ami a végső menedék volt a várban a külső támadás során.

Ebéd után felmentünk a közeli üdülőhelyre (Brassó-Pojána), amely kedvelt síparadicsom. Libegővel felmentünk a hegy csúcsáig. Majd még onnan felmáztunk 200 métert a hegyen. Sajnos az időjárás nem kedvezett, a hó elolvadt, és egy felhő telepedett meg a csúcson, ami a kilátást is zavarta, de a diákok így is jól érezték magukat, az Alföldről érkezve, ilyen élményben még nem volt részük. Kötetlen program keretében folyt tovább az ismerkedés, majd közös vacsorával zártuk a napot.

Reggel a helyi Néprajzi Múzeum kiállítását tekintettük meg. Érdekes előadásban ismerhettük meg a Borica népszokást, illetve a hétfalusi mindennapi életet, tekinthettük meg a használati tárgyaikat.

Később a szálláshely ebédlőjében egy rövid köszöntő után játékos formában folytatták a gyerekek az ismerkedést, és folytatásképpen mindenki elkészíthette a saját kuka álarcát.

Délután a helyi boricas fiúk eltáncolták a táncot, majd megkezdődött a tanulás. Óvatos lépésekkel barátkoztak a fiúk, majd egyre nagyobb kedvvel és bátorsággal ropták. A végén a lányok is csatlakoztak a csoporthoz.

Utolsó este búcsúvacsora keretében búcsúztunk el az erdélyi diákoktól. Itt jó hangulatban értékeltük az elmúlt napok eseményeit, emlékeket adtunk és kaptunk egymástól. A pedagógusok megbeszélték a jövőbeni terveket, a diákok pedig disco-estet tartottak.

Vasárnap korán buszra szálltunk és hazaindultunk Négyfaluból. Hazafelé út a Fogarasi-Havasok mellett haladt, majd megálltunk megnézni Nagyszebenben a régi nagy és kis piacteret, sétáltunk egyet a környéken.

A következő megálló Déva váránál, volt ahol a balladán túl megismertük a vár történetét.

Az utolsó megálló Aradon a Vértanúk Emlékműjénél volt. Koszorúval emlékeztünk a hamarosan elkövetkező márciusi ünnepünkre és a forradalmárok emlékére.

Későn és fáradtan érkeztünk az iskolához vasárnap este, de rengeteg élménnyel és szép emlékekkel gazdagodtunk. Nagyon várjuk és szívesen fogadjuk a hamarosan érkező erdélyi diákokat, és lelkesen készülünk a közös fellépésre.

Hidvéginé Kuliga Gyöngyi
projekt menedzser